

نسل (Z) به‌طور بی‌سابقه‌ای نسبت به نسل‌های قبل موفق تر است

جوانانی که با گذشتگان فرق دارند

حال پیشی گرفتن از تعداد افرادی است که در سال‌های بین ۱۹۴۶ تا ۱۹۶۴ متولد شده‌اند. آمریکا اکنون بیش از ۶۰۰۰ مدیر اجرایی و ۱۰۰۰ سیاست‌مدار متعلق به نسل (Z) دارد و با نفوذ بیشتر این نسل شرکت‌ها، دولت‌ها و سرمایه‌گذاران باید بیشتر و بیشتر آن‌ها را درک و تلاش کنند تا با ذهنیت‌شان آشنا شوند.

دارند. به‌طور مثال، سال گذشته نسل (Z) بیشترین ترک بی‌سروصدای کار را داشت و به آن هم افتخار می‌کرد. داده‌های آماری نیز از این الگوهای رفتاری پشتیبانی می‌کند. این داده‌ها نشان می‌دهد که در سال ۲۰۲۲، آمریکایی‌های بین ۱۵ تا ۲۴ سال، نسبت به سال ۲۰۰۷ حدود ۲۵درصد زمان کمتری را صرف کار و فعالیت‌های مرتبط با کار کرده‌اند. مقاله جدیدی که توسط صندوق بین‌المللی پول منتشر شده، تعداد ساعتی را که مردم می‌گویند دوست دارند کار کنند، تحلیل کرده‌است. طبق این مطالعات، در گذشته جوانان خیلی بیشتر از افراد مسن تمایل به کار کردن داشتند، در حالی که نسل جدید مایل است تا آنجا که می‌تواند کمتر کار کند. با توجه به تجزیه و تحلیل ژان تونگ از دانشگاه ایالتی سن دیگو، سهم دانش‌آموزان کلاس دوازدهم آمریکایی (۱۷ یا ۱۸ساله) که کار را «بخش اصلی زندگی» می‌دانند به‌شدت کاهش یافته‌است.

پیامد دیگر این مسئله آن است که احتمال کمتری دارد نسل (Z) کارآفرین شوند. تخمین زده شده که فقط ۱۰٫۱درصد افراد در اتحادیه اروپا کسب‌وکاری را اداره می‌کنند که به خاطر آن شخص دیگری را استخدام کنند. البته در سال‌های اخیر هم این سهم کاهش یافته‌است. در اواخر دهه ۲۰۰۰ بیش از یک درصد از میلیاردهای جهان، همان‌طور که مجله فوربس اندازه‌گیری کرده، متعلق به نسل هزاره بوده‌اند. در آن زمان کارشناسانی مانند مارک زاکربک (فیس‌بوک)، پاتریک کولیسون (استرایپ) و ایوان اسپینگل (اسنپ چت) به بنیانگذاران فوق جوان فناوری شهرت داشتند. امروزه در مقابل، کمتر از ۰٫۵ درصد در فهرست فوربس به نسل (Z) تعلق دارد. حتی کمتر کسی از این نسل را می‌توان نام برد که بنیانگذار یک استارت‌آپ معروف باشد.

همچنین نسل (Z)، به احتمال زیاد نوآوری‌های کمتری تولید خواهد کرد. به گفته راسل فانک از دانشگاه مینه‌سوتا، جوانان نسبت به گذشته کمتر به ثبت اختراع می‌پردازند. در سال ۲۰۰۸، ۴۲ درصد از آهنگ‌ها توسط نسل‌های قبل خوانده‌شده و ۱۵ سال بعد، تنها ۲۹ درصد این آهنگ‌ها به نسل (Z) تعلق داشت. ر کود اقتصادی بیشتر از دیگران، به جوانان آسیب می‌رساند و هوش مصنوعی نیز می‌تواند اقتصاد جهانی را بیش از پیش، بی‌ثبات کند. حتی اگر جوانان به‌ مرور زمان بهتر از آن استفاده کنند، با این حال نسل (Z) چیزهای زیادی برای خوشحالی دارد.

منبع: اکونومیست

به‌نظر می‌رسد که نسل (Z) در حال تصاحب جهان است. در کشورهای پیشرفته حداقل ۲۵۰ میلیون نفر بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۲ (۱۳۷۶ تا ۱۳۹۱) متولد شده‌اند که حدود نیمی از آن‌ها شاغل هستند. در شرکت‌های آمریکایی تعداد نیروی کار متعلق به نسل (Z) که به‌طور تمام‌وقت کار می‌کنند، در

گزارش

مطالعات نشان می‌دهد که نسل‌های مختلف، تفاوت‌های عمیقی با یکدیگر دارند. چیزی که تا حدی به دلیل شرایط اقتصادی است که در آن رشد می‌کنند. به‌طور مثال، آلمانی‌هایی که در دهه ۱۹۲۰ با تورم بالا بزرگ شدند، از افزایش قیمت‌ها متنفر بودند و آمریکایی‌هایی که در دوران رکود زندگی می‌کردند، از سرمایه‌گذاری در بازار سهام اجتناب می‌کردند. بسیاری استدلال می‌کنند که ژن نسل (Z) با اضطراب تعریف می‌شود.

نسل مضطرب

جاناناتان هایت، روانشناس اجتماعی در دانشگاه نیویورک که با کتاب جدیدش به نام «نسل مضطرب» به شهرت بالایی رسیده، معتقد است که نسل (Z) یک نسل تاحدودی غیر عادی است. جوان‌های امروزی نسبت به سال‌های گذشته کمتر با هم رابطه برقرار می‌کنند. در میان نسل (Z) به تعداد بیشتری افراد افسرده و یاداری اختلالات خاص وجود دارد. طبق داده‌های رسمی، آمریکایی‌های بین ۱۵ تا ۲۴ سال به‌طور میانگین روزانه ۳۸ دقیقه را صرف معاشرت شخصی می‌کنند که این رقم نسبت به یک ساعت در دهه ۲۰۰۰ بسیار کمتر است. البته بسیاری مقصر این مسئله را گوشی‌های هوشمند و رشد رسانه‌های اجتماعی می‌دانند. کتاب جاناناتان هایت واکنش‌های زیادی را برانگیخته است. در ۱۰ آوریل سارا هاکی سندرز، فرماندار ایالت آرکانزاس، استدلال‌های هایت را تکرار و برنامه‌هایی را برای تنظیم مقررات استفاده کودکان از تلفن‌های هوشمند و رسانه‌های اجتماعی معرفی کرد. دولت بریتانیا نیز در حال بررسی اقدامات مشابه است، اما همه با تز آقای هایت موافق نیستند. از نظر بسیاری، نسل (Z) از نظر مالی بسیار خوب عمل کرده و این باعث تغییر رابطه این نسل با کار شده‌است.

نسلی را در نظر بگیرید که قبل از نسل (Z)، بین سال‌های ۱۹۸۱ و ۱۹۹۶ متولد شده‌اند. بسیاری از آن‌ها زمانی وارد بازار کار شده‌اند که جهان از بحران مالی جهانی ۲۰۰۹-۲۰۰۷ به‌شدت آسیب‌دیده بود. به‌طور مثال در بین سال‌های ۱۴-۲۰۱۲ بیش از نیمی از جوانان اسپانیایی که خواهان داشتن شغل بودند، نتوانستند شغلی پیدا کنند. حتی در این دوره زمانی، نرخ بیکاری

از اوایل سال ۲۰۲۲، مصر در یک بحران اقتصادی خردکننده و بی‌سابقه فرو رفته است. این کشور با کمبود خطرناک ارز خارجی مواجه است که برای واردات محصولات ضروری مانند گندم حیاتی است. اخیراً نخست‌وزیر مصر تأیید کرد که طرح صادرات مصری‌ها به خارج از کشور، اولویت دولت او است. راه‌حل دولت مصر برای حل بحران، به کار انداختن مهاجران مصری و دلارهای ناشی از کار آن‌هاست. از سال ۲۰۱۶، این مهاجران به تأمین‌کنندگان اصلی ارز کشور تبدیل شده‌اند.

در ۶ سپتامبر سال ۲۰۲۳، سفیر مصر در آتن با وزیر مهاجرت یونان دیدار کرد تا در مورد اجرای توافقنامه بین دو کشور برای اعزام ۵۰۰۰ کارگر مزرعه مصری برای کار در مزارع یونان گفت‌وگو کند. دو طرف بر اهمیت این توافق تأکید کردند، به‌ویژه پس از فاجعه غرق شدن قایقی که ژوئن گذشته در سواحل یونان غرق شد. این قایق حامل بیش از ۶۰۰ مهاجر بود که بیشتر آن‌ها از اتباع مصر بودند.

در سال‌های اخیر، دولت مصر یک نقش جدید را بر عهده گرفته و آن هم بازاریابی شهروندان خود در خارج از کشور است. هدف آن هم یافتن منابع جدید دلار برای نجات کشور از ورشکستگی است که از اوایل سال ۲۰۲۲ در آن غرق شده‌است. در نشست وزیران در ژانویه سال ۲۰۲۴، نخست‌وزیر مصر تأیید کرد که طرح «صادرات» مصری‌ها به خارج از کشور، اولویت دولت او

قدرت اقتصادی نسل (Z) خود را در کنسرت‌های اخیر هنرمندان آمریکایی نشان می‌دهد که در آن جوانان عموماً ۲۰ساله، صدها دلار برای خرید بلیت پرداخت کرده بودند. این نشان می‌دهد که نسل (Z) در کشورهای پیشرفته درآمد خوبی دارد. در سال ۲۰۰۷ متوسط درآمد خالص فرانسوی‌های ۱۶ تا ۲۴ساله، ۸۷درصد از میانگین درآمد کلی بود، در حالی که اکنون این میانگین به ۹۲درصد رسیده‌است.

البته برخی از جوانان نسل (Z) به این دیدگاه اعتراض دارند. آن‌ها معتقدند که درآمدهای بیشتر در میان این نسل یک سراب است؛ چراکه در این مطالعات معمولاً هزینه‌های انفجاری دانشگاه و مسکن محاسبه نمی‌شود. درست است که قیمت مسکن در جهان به بالاترین حد خود نزدیک شده و فارغ‌التحصیلان بدهی بیشتری نسبت به قبل دارند، اما با این حال در واقعیت نسل (Z) به دلیل درآمد بسیار زیاد قادر است تا با این هزینه‌های بیشتر کنار بیاید.

نسل ثروتمند

به نظر می‌رسد نسل قبل با این تفکر بزرگ شده‌اند که صرف داشتن یک شغل خود امتیازی بزرگ است و براساس همین طرز فکر نیز دست به عمل می‌زنند. آن‌ها نسبت به رؤسای خود رفتار محترمانه دارند و مشتاق جلب رضایت آن‌ها هستند. در مقابل، نسل (Z) با این باور بزرگ شده‌اند که داشتن یک شغل، اساساً یک حق انسانی است، به این معنا که نگرش متفاوتی نسبت به کار

جوانان یونانی بالاتر از اسپانیا بود. اما نسل (Z) فعلی که خیلی زود تحصیلات را ترک کرده، با شرایط بسیار متفاوتی روبه‌رو است. بیکاری جوانان در سراسر کشورهای پیشرفته در حدود ۱۳درصد نسبت به سال‌های ۱۹۹۱ کاهش یافته‌است. در واقع نسل جدید، به جای ادامه تحصیل، مهارتی را انتخاب می‌کنند که به آن‌ها در یافتن کار کمک می‌کند. در بریتانیا و آمریکا، نسل (Z) از علوم انسانی اجتناب می‌کند و در عوض به سراغ رشته‌های آشکارا امیدتری مانند اقتصاد و مهندسی می‌رود. حتی دوره‌های فنی و حرفه‌ای در این کشورها به شدت محبوب شده‌اند و جوانان را به سرعت وارد بازار کار می‌کنند.

در بریتانیا، جایی که دستمزد جوانان به گونه‌ای متفاوت محاسبه می‌شود، میانگین دستمزد ساعتی افراد ۱۸ تا ۲۱ساله در سال گذشته ۱۵درصد افزایش یافته، در حالی که افزایش دستمزد در سایر گروه‌های سنی با اختلاف غیر معمولی بیشتر است. در نیوزلند، متوسط دستمزد ساعتی افراد ۲۰ تا ۲۴ساله در مقایسه با میانگین جمعیتی، ۱۰درصد افزایش نشان می‌دهد. البته که رشد شدید دستمزد‌ها باعث افزایش درآمد خانواده می‌شود. مقاله جدیدی توسط کوین کورینث از مؤسسه امریکن انترپرایز و جف لاریمور از فدرال رزرو، درباره درآمد خانوارهای آمریکایی منتشر شده که می‌گوید، جوانان نسل (Z) با میانگین سنگی ۲۵ سال، دارای درآمد سالانه خانوار بیش از ۴۰۰۰۰ دلار هستند که بیش از ۵۰درصد بیشتر از میانگین درآمدی نسل پیش از آن‌هاست.

صادرات مصری‌ها برای کسب ارز خارجی

مصری به یونان، شرایط غیرانسانی مزارع یونانی را در نظر نگرفت. محققان قبل‌افلاش کرده بودند که کارگرانی که در مزارع یونانی کار می‌کنند، در کمپ‌های موقتی زندگی می‌کنند که فاقد امکانات اولیه رفاهی لازم برای زندگی شرافتمندانه است. این کارگران مهاجر روی زمین می‌خوابند و گزارش می‌دهند که به توالت، آب آشامیدنی یا برق دسترسی ندارند. حتی برخی ادعا می‌کنند که با آن‌ها بدتر از حیوانات رفتار می‌شود.

هزینه‌های مهاجرت

مهاجرت قانونی سازماندهی شده توسط دولت برای شهروندانی که باقی مانده‌اند هزینه دارد و این علاوه بر میزان صرف شده برای پرورش نیروی انسانی است. در واقع کمبود نیروی انسانی در بخش‌های حساس از مهم‌ترین زیان‌های این سیاست برای جامعه مصر است. به‌ویژه بخش بسیار حساس پزشکی تحت تأثیر قرار گرفته؛ زیرا پزشکان و کارکنان پزشکی به‌ویژه در کشورهای خلیج فارس بسیار مورد توجه هستند. حقوق بدی که دولت مصر می‌پردازد، بسیاری را در حرفه پزشکی به سمت یافتن کار در خارج از کشور سوق داده‌است. در نتیجه، نسبت پزشکان به جمعیت مصر به‌شدت کاهش یافته و در حال حاضر به ۸٫۶ پزشک در هر ۱۰ هزار شهروند رسیده که بسیار کمتر از میانگین جهانی ۲۳ پزشک در هر ۱۰ هزار شهروند است. با وجود این کمبود، دولت ترجیح می‌دهد مهاجرت را برای تولید ارز تشویق کند. در پایان سال ۲۰۲۲، وزارت نیروی انسانی آگهی استخدام ۵۰ پزشک و ۲۰۰ پرستار را برای کار در کوبت با حقوق ۲۰۰ هزار پوند مصری (حدود ۵۸۰۰۰ دلار آمریکا) در ماه و همچنین اسکان و حمل‌ونقل منتشر کرد.

منبع: equaltimes

با این حال، بحران اقتصادی بر حواله‌های مهاجران مصری تأثیر گذاشته‌است. در طول سال مالی ۲۰۲۲-۲۰۲۳، به دنبال نوسانات قیمت پوند مصر، نقل و انتقالات به سیستم بانکی مصر از خارج ۳۰درصد کاهش یافت و به ۲۲ میلیارد دلار رسید.

با این‌که برنامه دولت برای افزایش تعداد مصری‌های خارج از کشور جدید است، این اولین بار نیست که در این زمینه سرمایه‌گذاری می‌کند. در مارس ۲۰۲۱، وزارت نیروی انسانی پلتفرم (JobsAbroad) را با هدف استفاده شهروندانی که در خارج از کشور به دنبال کار هستند راه‌اندازی کرد. در نهایت این وزارت‌خانه به خود می‌بالد که با موفقیت ۴۲۶ هزار مصری را برای کار به خارج از کشور اعزام کرده که در مقایسه با ۳۲۱ هزار نفر در سال ۲۰۲۲ رقم روبه افزایشی است. در پاسخ به بحران‌ها، دولت ابتکارات خود را جهت تشویق مصری‌ها برای مهاجرت به خارج از کشور به‌منظور تکمیل ذخایر دلاری خود افزایش داده‌است. در اکتبر سال ۲۰۲۲، ابتکاری را آغاز شد که به مهاجران اجازه می‌داد خودروهای خود را به کشور بازگردانند، مشروط بر اینکه مبلغی معادل قیمت خودرو را به مدت پنج سال به یک بانک مصری واریز کنند. علاوه بر این، دولت از مهاجران مصری می‌خواهد که در یک شرکت و یک صندوق دومیلیارد دلاری سرمایه‌گذاری کنند. همچنین در ژانویه سال ۲۰۲۴، دولت مصر پلتفرمی را راه‌اندازی کرد که مهاجران می‌توانند از آن برای دسترسی به تمام موارد مورد نیاز مهاجران، البته با پرداخت ارز خارجی استفاده کنند. اما دولت مصر آنچنان که تلاش‌های خود را برای «صادرات» شهروندان خود به خارج از کشور افزایش می‌دهد، نتوانسته شرایط فاجعه‌بار و حتی غیرانسانی را که اکثر مهاجران در آن زندگی می‌کنند، جدی بگیرد. به‌عنوان مثال، دولت مصر در هنگام دستیابی به موافقت خود مبنی بر اعزام کشاورزان

است. به همین منظور، او به‌وزارت‌خانه‌ها دستور داد تا کمیته‌ای را تشکیل دهند که مسئول آموزش مصری‌ها برای بازارهای خارجی و شناسایی نیازهای سایر کشورها از نظر نیروی انسانی و متخصصان واجد شرایط است. دو روز بعد، وزارت نیروی انسانی مصر از راه‌اندازی پروژه‌ای به نام «حرفه‌ای» برای آموزش یک میلیون شهروند مصری با هدف بازارهای داخلی و خارجی خبر داد.

وابستگی به مصری‌ها در خارج از کشور

از اوایل سال ۲۰۲۲، مصر در یک بحران اقتصادی خردکننده و بی‌سابقه فرو رفته‌است. مصر پس از آرژانتین به عنوان دومین کشور بدهکار جهان به صندوق بین‌المللی پول، با کمبود خطرناک ارز خارجی مواجه است که برای واردات محصولات ضروری مانند گندم حیاتی است. با سقوط آزاد پول رایج مصر، کسب‌وکارها و بخش خصوصی با دلار بازار سیاه سرو کار دارند، جایی که دلار در حدود دو برابر قیمت رسمی به فروش می‌رسد. سقوط پوند مصر تورم سالانه را تشدید کرد و در دسامبر گذشته به بیش از ۳۴درصد رسید. در نتیجه قیمت کالاهای مصرفی ضروری در دو سال تقریباً سه برابر شده‌است. براساس آخرین آمار بانک جهانی در سال ۲۰۱۹، این یک کابوس برای مصری‌هایی است که ۲۹٫۷درصد آن‌ها پیش از این بحران زیر خط فقر زندگی می‌کردند. راه‌حل دولت مصر برای این بحران، به کار انداختن مهاجران مصری و دلارهای ناشی از کار آن‌هاست. از سال ۲۰۱۶، این مهاجران به تأمین‌کنندگان اصلی ارز کشور تبدیل شده‌اند. حواله‌های کار مصری‌های برای تأمین مالی پروژه‌های بزرگ رژیم عبدالفتاح السیسی در مسابقه سراسیمه‌اش برای توسعه و خرید کالاهای ضروری کشور مانند گندم، علوفه حیوانات و نفت ضروری بوده‌است.

خبر

افزایش دستمزد هر ساعت کار در اتحادیه اروپا

دستمزد ساعتی در کل اتحادیه اروپا در سال ۲۰۲۴ به‌طور متوسط ۳۱٫۸ یورو برآورد شده است. این رقم در منطقه یورو ۳۵٫۶ یورو است. در سال ۲۰۲۳ این ارقام به ترتیب ۳۰٫۲ و ۳۴ یورو بوده است. این برآوردها براساس داده‌های مربوط به سطوح دستمزد ساعتی است که توسط اداره آمار کمیسیون اروپا (یورواستات) منتشر شده است. میانگین دستمزد ساعتی، شکاف قابل توجهی را بین کشورهای اتحادیه اروپا نشان می‌دهد. کمترین دستمزد‌ها در بلغارستان (۹٫۳ یورو)، رومانی (۱۱ یورو) و مجارستان (۱۲٫۸ یورو) ثبت شده، در حالی که بالاترین دستمزد‌ها برای لوکزامبورگ (۵۲٫۹ یورو)، دانمارک (۴۸٫۱ یورو) و بلژیک (۴۷٫۱ یورو) است.

دستمزد ساعتی در بخش صنعت به ترتیب ۳۲٫۲ یورو در اتحادیه اروپا و ۳۸ یورو در منطقه یورو بوده است. این دستمزد‌ها در بخش ساخت‌وساز به ترتیب ۳۱٫۵ و ۳۱٫۹ یورو است. در بخش خدمات، دستمزد ساعتی بین ۳۱٫۸ در اروپا و ۳۴٫۸ در منطقه یورو متغیر است. در بخش‌هایی که عمدتاً غیر تجاری هستند (به استثنای بخش دولتی)، این ارقام به ترتیب ۳۲٫۴ و ۳۵٫۷ یورو است. دستمزد ساعتی در کل اقتصاد اتحادیه اروپا در سال ۲۰۲۳ نسبت به سال ۲۰۲۲ حدود ۵٫۳درصد و در منطقه یورو ۴٫۸درصد افزایش یافته بود. در منطقه یورو، دستمزد ساعتی در همه کشورها بالا رفته است. بیشترین رشد در کرواسی (۱۴٫۲درصد)، لیتوانی (۱۲٫۴درصد) و استونی (۱۱٫۷درصد) ثبت شده است. برای کشورهای عضو اتحادیه اروپا خارج از منطقه یورو، دستمزد ساعتی به‌وحد پول ملی هر کشور در سال ۲۰۲۴ در همه کشورها افزایش یافته است. بیشترین رشد در مجارستان (۱۷درصد)، رومانی (۱۶٫۵درصد)، بلغارستان (۱۴درصد) و لهستان (۱۲٫۴درصد) تقریر شده است. کمترین افزایش هم مربوط به دانمارک (۲٫۷درصد) تلقی می‌شود.

علائم کووید طولانی برای دو میلیون بریتانیایی

نتایج یک پژوهش جدید در بریتانیا نشان می‌دهد که دو میلیون نفر در سراسر این کشور همچنان از علائم کووید طولانی رنج می‌برند که ۳۸۱ هزار نفر از این افراد، فعالیت‌های روزانه خود را محدود کرده‌اند. اداره ملی آمار بریتانیا اعلام کرد که ۳٫۳درصد از افرادی که داده‌های‌شان در این پژوهش مورد مطالعه قرار گرفته، اعلام کردند که پس از چهار هفته همچنان دارای علائم کووید هستند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که ۰٫۴درصد به تعداد افرادی که در ماه گذشته میلادی از علائم کووید طولانی رنج می‌بردند افزوده شده است. نرخ مشارکت نیروی کار در بریتانیا از زمان همه‌گیری کرونا در سال ۲۰۲۰ کاهش یافته، موضوعی که دولت و کارفرمایان را نگران کرده است. کووید طولانی یکی از عوامل افزایش جمعیت غیرفعال در بریتانیا بوده که از زمان همه‌گیری کرونا حدود ۷۰۰هزار نفر به آن افزوده شده است. داده‌های پژوهش فوق حاکی از آن است که ۹۰٫۱درصد افرادی که بیکار بودند یا به دنبال شغل هم نمی‌گشتند، علائم کووید طولانی را گزارش کرده‌اند که تقریباً سه برابر نرخ آن نسبت به کل جمعیت بریتانیا است. طبق نتایج این پژوهش، پنج‌درصد از افرادی که در گروه سنی ۴۵ تا ۵۴ سال به بیماری کرونا مبتلا شده‌اند، از علائم کووید طولانی رنج برده‌اند که بیشترین رقم در بین گروه‌های سنی است. بر مبنای این پژوهش همچنین نرخ زنانی که علائم بیماری کرونا را گزارش کرده‌اند ۲۰درصد بیشتر از مردان است. براساس پژوهش اداره ملی آمار بریتانیا که با همکاری آژانس امنیت سلامت این کشور انجام شده، حدود ۵۱درصد از ۱۳۹هزار نفری که به پرسشنامه‌های پژوهشگران این اداره پاسخ گفته‌اند، اعلام کرده‌اند که پس از دو سال همچنان دارای علائم کووید هستند و ۷۱درصد هم خبر داده‌اند که علائم این بیماری پس از یک سال برطرف شده است. داده‌های سازمان جهانی بهداشت بیانگر آن است که بریتانیا بیش از ۲۳۰ هزار مرگ ناشی از «کووید ۱۹» را ثبت کرده که این رقم مشابه آمریکا و ایتالیا و بیشتر از سایر کشورهای اروپایی است.